

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z wniosku J. K.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych w W.
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 stycznia 2016 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 lutego 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...], Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił wniesioną w dniu 25 lipca 2014 r. skargę kasacyjną J. K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 marca 2014 r., stwierdziwszy, że pełnomocnik skarżącego nie wykonał doręczzonego mu w dniu 18 listopada 2014 r. zarządzenia o usunięcia braków skargi przez załączenie pełnomocnictwa ubezpieczonego do jej sporządzenia i popierania przed Sądem Najwyższym oraz dowodu uiszczenia opłaty sądowej.

W zażaleniu, zawierającym wniosek o uchylenie postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 17 lutego 2015 r. radca prawny B. Ś. wskazała na trwające

przeszkody w uzyskaniu pełnomocnictwa oraz potwierdzenia opłacenia skargi, co ma świadczyć o zasadności zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej (art. 89 § 1 k.p.c.). Dołączenie przez adwokata lub radcę prawnego umocowanego do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej prawidłowego pełnomocnictwa udzielonego przez stronę, którą reprezentuje – uwzględniając także istotę przymusu adwokacko-radcowskiego (art. 87¹ § 1 k.p.c.) – jest jednym z koniecznych wymagań formalnych tej skargi. W razie niespełnienia tego wymagania, Sąd wzywa o jego wypełnienie w oznaczonym terminie pod rygorem odrzucenia skargi.

Wskazane przez Sąd Apelacyjny braki skargi nie zostały usunięte, mimo upływu terminu wyznaczonego na podstawie art. 398⁶ § 1 k.p.c., zatem zażalenie należało uznać za bezzasadne i orzec, jak w sentencji (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).